

Arrest

nr. 155 457 van 27 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 december 2012 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Mr. P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen bij aangetekend schrijven van 22 maart 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 3 december 2012 de beslissing waarbij de ingediende verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard en de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekers. Deze beslissingen, die verzoekers op 15 januari 2013 ter kennis worden gebracht, zijn de thans bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft in zoverre dit is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, de beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard

2.1.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

2.1.2. Ter terechtzitting worden verzoekers gewezen op artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat bepaalt:

“De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapd door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

Ter terechtzitting wordt het feit dat verzoekers op 27 februari 2015 van ambtswege werden afgevoerd aan een tegensprekelijk debat onderworpen. Aan de verschijnende raadsvrouw van verzoekers wordt gevraagd of zij zich nog op het Belgisch grondgebied bevinden. De raadsvrouw van verzoekers deelt in antwoord hierop mee dat zij thans in Duitsland verblijven.

Ter terechtzitting wordt de raadsvrouw van verzoekers vervolgens gevraagd welk actueel belang zij, gelet op het gegeven dat zij thans niet meer in België verblijven, nog hebben bij het aanvechten van de eerste bestreden beslissing. Hierbij wordt erop gewezen dat een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts betrekking heeft op de aanvrager die in België verblijft en dat na een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing verweerder, gelet op het feit dat verzoekers niet langer in het Rijk verblijven, zou moeten vaststellen dat hij die machtiging tot verblijf niet (langer) kan toekennen (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). De raadsvrouw van verzoekers beperkt er zich op dit punt toe zich te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter. De Raad benadrukt evenwel dat het aan verzoekers toekomt om, wanneer hun belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt in te nemen en het actuele karakter van hun belang aan te

tonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Verzoekers blijven op dit punt in gebreke, zodat niet blijkt dat zij nog enig actueel belang hebben bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

2.1.3. Het beroep is onontvankelijk in de mate dat dit is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

2.2. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft in zoverre dit is gericht tegen de tweede en derde bestreden beslissing, de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten

De Raad stelt vast dat het enig middel zoals dit door verzoekers wordt ontwikkeld in het inleidende verzoekschrift enkel concreet wordt betrokken op de eerste bestreden beslissing, de beslissing waarbij verzoekers' verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Hierboven werd evenwel reeds vastgesteld dat het beroep in zoverre dit is gericht tegen deze laatste beslissing onontvankelijk is.

Bij gebreke aan een uiteenzetting waarbij wordt toegelicht welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel verzoekers geschonden achten wat de bevelen om het grondgebied te verlaten betreft, en op welke wijze, dient eveneens te worden besloten tot de onontvankelijkheid van het beroep in de mate dat dit is gericht tegen de tweede en derde bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS